

Anna Basińska

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Nauczyciel – uczący się dorosły. Refleksje nauczycieli wychowania przedszkolnego pracujących w oparciu o program Tablit

Uczenie się przez całe życie (*lifelong learning*) jest koniecznością, przed którą staje każdy człowiek, który chce podążać z nurtem postępu i zmian, jakie dynamicznie dokonują się we współczesnym świecie. Nauczyciele są tą grupą zawodową, która powinna często dokonywać przeglądu swojej wiedzy i umiejętności dydaktycznych. Jak pisze Irena Adamek „główne oczekiwania wobec nauczyciela wczesnej edukacji dziecka to takie, aby był świadomym i krytycznym interpretatorem zarówno własnej aktywności zawodowej, jak i otaczającego świata, przy czym jego aktywność ma być ukierunkowana na rozwój osobistej kompetencji krytycznej”¹. Na krytyczną refleksję w procesie uczenia się nauczycieli wskazuje również Danuta Waloszek, twierdząc, że samoedukacja to „ustawiczny ruch w doświadczeniach człowieka, ich przegrupowywanie, modyfikowanie, innowacje, poszerzanie, krytyczna analiza, uzupełnianie wiedzą teoretyczną i przenoszenie jej ponownie na praktykę na coraz wyższych poziomach ogólności aż do wielopoziomowej jedności praw teoretycznych i praktycznych”².

Nauczyciele bardzo aktywnie uczestniczą w kursach, szkoleniach i warsztatach mających na celu podnoszenie ich kwalifikacji zawodowych, co po części wynika z wymogu związanego ze zdobywaniem kolejnych stopni awansu zawodowego. Pytanie, na ile taka oferta umożliwia nauczycielom rozwój kompetencji zawodowych i pozwala przenosić nowe doświadczenia i nową wiedzę na codzienną praktykę. Okazuje się, że często wiedza nauczycieli nie idzie w parze z ich przekonaniami i nie

1 I. Adamek, *Nauczyciel wczesnej edukacji w kontekście zniewolenia i samostanowienia*, [w:] *Wymiary społecznego uczestnictwa w życiu. Między dzieciństwem a dorosłością*, H. Krauze-Sikorska (red.), Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2011, s. 219.

2 D. Waloszek, *Pedagogika przedszkolna. Metamorfoza statusu i przedmiotu badań*, Wydawnictwo Naukowe Akademii Pedagogicznej, Kraków 2006, s. 80.

przekłada się na ich działania w przedszkolu czy szkole. Otóż, wiedza odnosi się do pewnych faktów, informacji popartych badaniami. Różni się od opinii i przekonań, które wcale nie muszą być poparte wynikami badań. Przekonania odzwierciedlają to, co ludzie myślą, że wiedzą. Są one poparte doświadczeniami, a ludzie bywają do nich silnie przywiązani. To, co ludzie wiedzą i w co wierzą, wpływa na ich myślenie i wybory, których dokonują w codziennym życiu. Przekonania nauczycieli na temat procesu edukacyjnego determinują ich zawodowe działania, również związane z uczeniem się i doskonaleniem zawodowym. Przekonania są trudne do zmiany. Zazwyczaj musi upłynąć sporo czasu, aby nowe, poparte wynikami badań informacje na temat procesu uczenia się zostały zaimplementowane w praktyce i znalazły odzwierciedlenie w przekonaniach nauczycieli.

Badania nad sposobami rozwijania kompetencji zawodowych nauczycieli pokazują, że najbardziej efektywne szkolenia, warsztaty to te, które³:

- łączą nowe pomysły z istniejącymi pomysłami nauczycieli;
- zapewniają okazję do dyskusji i refleksji, do podważenia istniejących pomysłów i budowania nowych;
- organizują proces uczenia się w kontekście bliskim i znanym nauczycielom;
- podważają obecny sposób myślenia poprzez tworzenie dysonansu poznawczego pomiędzy nowymi i starymi ideami, a następnie niwelują go;
- ujawniają uprzednią wiedzę nauczycieli i od tego miejsca rozpoczynają proces uczenia się;
- rozwijają u nauczycieli świadomość istnienia i rozumienie badań nad procesami uczenia się, dzięki czemu będą potrafili w sposób intencjonalny dokonywać wyboru odpowiednich metod pracy z uczniem;

Na niejednoznaczność koncepcji całościowego uczenia się wskazuje A. Jurgiel, która analizuje rozmaite argumenty na rzecz celowości podejmowania uczenia się w konkretnym kontekście społecznym, ekonomicznym i kulturowym. Zauważa, że „dopasowywanie się do świata i obowiązujących standardów przedstawiane jako podstawowy cel edukacji dorosłych, jak i dopuszczenie do głosu równie ważnego nieformalnego uczenia się jako dopełniającego jej rzeczywistą wartość, mogą wskazywać na [...] adaptacyjny walor uczenia się przez całe życie.

3 A. Gulamhussein, *Teaching the Teachers. Effective Professional Development in the Era of High Stakes Accountability*, centerforpubliceducation.org [dostęp 10.06.2015].

Tymczasem jej transgresyjną, emancypacyjną moc ujawnia uczenie się utożsamiane z doświadczaniem społecznym i kulturowym, odwołujące się do poczucia sprawstwa⁴. Oznacza to, że tworzenie takiego środowiska uczenia się, które da nauczycielom możliwość współdziałania z innymi nauczycielami, możliwość prowadzenia innowacji edukacyjnych i podejmowania autonomicznych działań w klasie przyczyni się do rozwoju poczucia sprawstwa i będzie miało moc zmieniającą praktykę edukacyjną. Niestety, nauczycielom często odbiera się możliwość podejmowania decyzji dotyczących doboru treści i metod poprzez rozbudowywane do granic możliwości realizacyjnych programy.

Już w 1904 r. Dewey zastanawiał się nad tym, na ile nauczyciele są intelektualnie zniewalani i ograniczani przez wydawców podręczników, ustawodawców i dyrektorów szkół. Dewey postrzegał proces refleksji jako sposób na rozwinięcie nauczycielskiego profesjonalizmu. Profesjonalizm powstający na bazie podejścia refleksyjnego do procesu edukacyjnego dostarcza nauczycielom okazji do systematycznego namysłu nad ich doświadczeniami i przekonaniami. Rodgers akcentuje, że refleksja pomaga nauczycielom w zrozumieniu tego, co i dlaczego robią ich uczniowie. Rozumienie uczniów i kontekstu, w którym odbywa się proces uczenia się, umożliwia nauczycielom lepsze przygotowanie do wyrażania własnych potrzeb i celów w kontekście potrzeb i celów uczniów. Refleksja umożliwia nauczycielom „zajęcie stanowiska i zaproponowanie działań, zarówno wewnątrz, jak i poza murami klasy szkolnej”⁵. Rodgers, analizując pomysły Deweya dotyczące procesu refleksji, pisze, że jest to „proces myślowy, który przenosi uczącego od jednego doświadczenia do kolejnego z głębszym rozumieniem związku pomiędzy nimi i związku z innymi doświadczeniami i pomysłami”⁶. Według Rodgersa refleksja jest kluczowym elementem, który umożliwia ciągłość uczenia się i który docelowo zapewnia indywidualny i społeczny postęp. Jak zaznacza, proces refleksji nie odbywa się w izolacji, lecz raczej pojawia się w trakcie interakcji z innymi i ze społecznością.

„Wielu dydaktyków podkreśla, że aby prawidłowo realizować założone cele zadania współczesnej szkoły, nauczyciel musi prowadzić

4 A. Jurgiel, *Nakaz uczenia się przez całe życie – mantra współczesnych andragogów*, [w:] *Paradygmaty współczesnej dydaktyki*, L. Hurlo, D. Klus-Stańska, M. Łojko (red.), Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2009, s. 434.

5 C. Rodgers, *Defining reflection: Another look at John Dewey and reflective thinking*, „Teaches College Record” 2002, no 4, s. 855.

6 Tamże, s. 855.

działalność innowacyjną. A więc istnieje potrzeba tworzenia wokół nauczycieli-innowatorów klimatu twórczego działania, aby w środowisku, w którym pracują, dobrze się czuli, byli akceptowani i szanowani”⁷. Nauczyciele realizujący program wychowania przedszkolnego *Tablit* prowadzili działalność innowacyjną i postrzegali siebie jako innowatorów. Na końcu podzielili się swoimi refleksjami na temat zmian, jakich dokonała w ich praktyce edukacyjnej i w nich samych przygoda z *Tablitem*.

Tablit – innowacyjna edukacja przedszkolna

Program wychowania przedszkolnego *Tablit*⁸ powstał na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu w ramach projektu *Tablit – innowacyjny program wychowania przedszkolnego* finansowanego z Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. Program jest skonstruowany w oparciu o 27 czterotygodniowych projektów edukacyjnych realizowanych w ciągu trzech lat pobytu dziecka w przedszkolu (9 projektów na rok). Scenariusze projektów obfitują w różnorodne propozycje zadań dla dzieci, z których nauczyciel sam wybiera te, które dla jego grupy są najbardziej wartościowe edukacyjnie. *Tablit*, w odróżnieniu od wielu dostępnych na rynku edukacyjnym programów wychowania przedszkolnego, stwarza dzieciom warunki do poznawania świata poprzez samodzielne działanie, odkrywanie, przeżywanie i dyskusowanie. Nauczyciel jest tu inspiratorem, ale również uczestnikiem procesów edukacyjnych. Stanowi cenne źródło wsparcia rozwojowego i pełni rolę organizatora środowiska uczenia się.

Co więcej, integralną częścią programu są materiały edukacyjne dostosowane do użytku na tablicach multimedialnych i tabletach. Są to animacje oraz zbudowane w oparciu o nie filmiki przybliżające dzieciom zjawiska przyrodniczo-naukowe, piosenki, banki słownictwa w języku polskim i angielskim związane z tematem oraz gry służące do nauki języka angielskiego. Nauczyciele prowadzą część zajęć w oparciu o te materiały (prezentowane na tablicy multimedialnej). Większość materiałów jest interaktywna, czyli wymaga reakcji i działania dziecka.

7 L. Hurło, *Innowacyjność w pracy zawodowej współczesnego nauczyciela*, [w:] *Paradygmaty współczesnej dydaktyki*, L. Hurło, D. Klus-Stańska, M. Łojko (red.), Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2009, s. 425.

8 A. Basińska, T. Pietrała, U. Zielińska, D. Pietrała, K. Dziubalska-Kończak, *Tablit – innowacyjny program wychowania przedszkolnego*, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2015.

W programie pojawia się także nieznaną do tej pory w Polsce na szeroką skalę metoda modelowania dialogów *Questioning the Author*⁹. W tej metodzie nauczyciel, stosując aktywne słuchanie, stawianie pytań otwartych oraz ich parafrazowanie, zachęca dzieci do dyskusji nad problemem, a także aktywizuje do formułowania i wyrażania opinii na temat zjawisk przyrodniczych prezentowanych na animacjach multimedialnych. W konsekwencji wymiany pomysłów i poglądów, dzieci budują naukowe wyjaśnienia, a jednocześnie rozwijają umiejętności komunikacyjne.

Integralnym elementem programu wychowania przedszkolnego Tablit jest moduł języka angielskiego. Nauczyciel nieznający języka angielskiego może stworzyć dzieciom warunki do jego uczenia się za pośrednictwem materiałów znajdujących się na platformie edukacyjnej.

Wsparcie dla nauczycieli pracujących w oparciu o program Tablit

Program Tablit był testowany przez dwa lata (2013–2015) w 9 przedszkolach przez 60 nauczycieli. Mając świadomość, że nowa oferta programowa zmienia znacząco sposób pracy nauczyciela, zaplanowano w ramach projektu różnorodne działania mające na celu wsparcie nauczycieli w ich codziennej pracy.

W ramach wsparcia materialnego zapewniono przedszkolom sprzęt i materiały niezbędne dla realizacji programu. Każda sala została wyposażona w tablicę multimedialną z rzutnikiem, laptopa, sprzęt badawczy dla dzieci, a także zestaw materiałów niezbędnych do realizacji każdego projektu (wsparcie materialne).

Dodatkowo, w każdym przedszkolu wybrano lidera, który otrzymywał dodatkowe wynagrodzenie za wykonywanie zadań natury organizacyjnej i koordynowanie pracy „nauczycieli tablitowców” w przedszkolu. Wszyscy nauczyciele otrzymywali newslettery z inspiracjami do działań w ramach realizowanych projektów, a także elektroniczne instrukcje „krok po kroku” dotyczące problemowych kwestii (np. związanych z obsługą sprzętu elektronicznego) (wsparcie organizacyjne).

Kluczowym elementem przygotowania nauczycieli do realizacji programu Tablit były szkolenia, które umożliwiły poznanie filozofii i założeń teoretycznych programu Tablit, a także zapoznanie się z budową

9 I. Beck, M. McKeown, *Improving comprehension with Questioning the Author: A Fresh and Expanded View of a Powerful Approach*, Scholastic, New York 2006.

programu oraz ze wszystkimi materiałami stanowiącymi jego obudowę (wsparcie merytoryczne).

Najbardziej rozbudowanym obszarem wsparcia była pomoc natury metodycznej. W ramach projektu zatrudniono doradcę metodycznego – osobę, która współtworzyła materiały metodyczne dla nauczycieli i znała program od podszewki. Jej rola polegała na pomaganiu nauczycielom w każdym aspekcie realizacji programu Tablit. Doradca starał się przyjeżdżać do każdego przedszkola przynajmniej raz w tygodniu, inspirował i pokazywał, w jaki sposób dekorować salę, aranżować centrum badawcze. Odpowiadał na bieżące pytania i wątpliwości nauczycielek, pomagał zapraszać gości – specjalistów. Stał na straży realizacji celów za pomocą metody projektów.

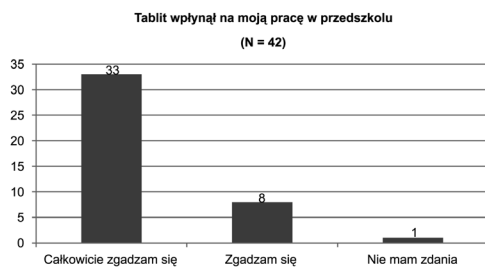
Istotnym elementem wprowadzonym do codziennych działań nauczycieli pracujących na programie Tablit była metoda modelowania dialogów *Questioning the Author* (QtA). Na początku każdy nauczyciel uczestniczył w dwudniowych warsztatach z metody modelowania dialogów *Questioning the Author*. Następnie po upływie miesiąca odwiedzał go mentor metody QtA, który obserwował, w jakim zakresie i z jakim powodzeniem stosuje się do założeń metody, po czym udzielał informacji zwrotnej ze wskazaniem do dalszej pracy. W ankiecie ewaluacyjnej po pierwszych miesiącach pracy to właśnie metoda modelowania dialogów *Questioning the Author* okazała się najtrudniejszym dla nauczycieli aspektem realizacji programu Tablit. W związku z tym każdy nauczyciel kilkakrotnie w ciągu roku otrzymywał informację zwrotną na temat swoich umiejętności modelowania dialogów QtA (na bazie prowadzonych przez mentorów QtA obserwacji zajęć). Dodatkowo, w ciągu dwóch lat wszyscy nauczyciele brali udział co najmniej w kilku warsztatach doskonalących umiejętność modelowania dialogów metodą QtA, dzięki czemu można było obserwować dynamiczny progres w zakresie stosowania tej metody w trakcie dyskusji z dziećmi.

Przez cały okres trwania projektu prowadzono blog, na którym umieszczano posty opisujące i prezentujące realizację projektów przez różne przedszkola. Stanowił on doskonałe źródło inspiracji dla nauczycieli, a także pełnił funkcję motywacyjną, gdyż przedszkola chciały jak najlepiej zaprezentować efekty swojej pracy przed innymi placówkami.

WYNIKI EWALUACJI

Ankieta ewaluacyjna dla nauczycieli, zbierająca opinie respondentek związane z pracą w oparciu o program wychowania przedszkolnego Tablit, zawierała 43 stwierdzenia (zdania) opisujące różne aspekty realizacji

programu. Respondentki musiały określić, na ile się z danym stwierdzeniem zgadzają (pięciostopniowa skala). Poproszono, aby w miarę możliwości pod każdym stwierdzeniem dodały komentarz uzasadniający określoną odpowiedź. Poniżej zaprezentowano wyniki związane z refleksjami nauczycielek dotyczącymi ich procesu uczenia się.

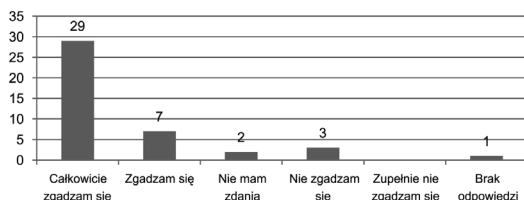
Rys. 1. Opinie nauczycielek na temat wpływu testowania programu wychowania przedszkolnego Tablit na ich praktykę edukacyjną

Źródło: opracowanie własne

Wybrane komentarze respondentek:

- W większym stopniu zwracam uwagę na tworzenie przestrzeni edukacyjnej, która bardzo wpływa na aktywność dzieci.
- Czuję powolne wypalenie, Tablit dał powiew świeżości.
- Dzięki programowi Tablit praca stała się ciekawsza również dla mnie.
- Otworzył mi oczy na to, że nauczanie może być przygodą.
- Nauczyciele mają możliwość elastycznej realizacji propozycji zawartych w programie, to pozwoliło mi na twórczą i refleksyjną pracę.
- Jest bardzo wymagający.

Tablit zmienił mój sposób nauczania z takiego, w którym starałam się wyjaśniać i tłumaczyć na taki, w którym staram się umożliwić dzieciom samodzielne poszukiwanie odpowiedzi (N = 42)

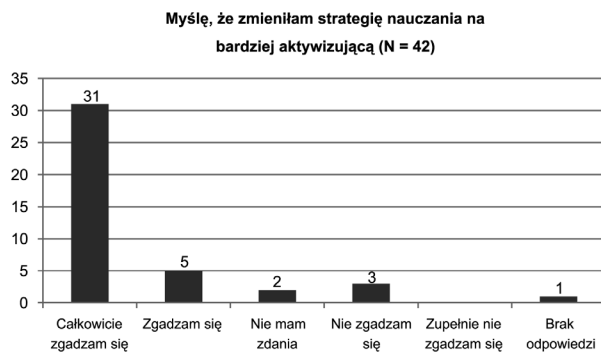

Rys. 2. Opinie nauczycielek na temat zmiany sposobu nauczania za sprawą udziału w projekcie Tablit – innowacyjna edukacja przedszkolna

Źródło: opracowanie własne

Komentarze respondentek:

- Stałam się bardziej obserwatorem niż wykonawcą.
- Stałam się bardziej otwarta na propozycje dzieci i nastawiona na słuchanie.

Rys. 3. Opinie nauczycielek na temat zmiany strategii nauczania za sprawą udziału w projekcie Tablit – innowacyjna edukacja przedszkolna

Źródło: opracowanie własne

W ramach ankiety ewaluacyjnej poproszono również nauczycielki, aby dokończyły zdanie: *Pracując na pogramie Tablit nauczyłam się...* Z 39 respondentek odpowiedzi udzieliło 36 osób. Wypowiedzi nauczycielek uporządkowano w ramach 5 kategorii:

1. Refleksje związane z metodą modelowania dialogów QtA

Pracując na pogramie Tablit nauczyłam się metody modelowania dialogów QtA (N¹⁰ = 15).

Pracując na pogramie Tablit nauczyłam się stawiać pytania otwarte (N = 3).

Pracując na pogramie Tablit nauczyłam się słuchać dzieci (N = 3).

Pracując na pogramie Tablit nauczyłam się dyskusowania z dziećmi (N = 2).

Pracując na pogramie Tablit nauczyłam się jak rozmawiać z dziećmi, tak, aby samodzielnie dochodziły do wiedzy.

¹⁰ Liczba nauczycielek, które udzieliły taką lub bardzo podobną odpowiedź. Jeśli przy wypowiedzi nie zaznaczono liczby N, oznacza to, że jest to wypowiedź jednej nauczycielki.

Pracując na pogramie Tablit nauczyłam się pozwalać dzieciom wypowiadać się w swobodny sposób, nie ograniczając ich, rozwijać ich ciekawość świata.

Pracując na pogramie Tablit nauczyłam się nie krytykować wypowiedzi dzieci.

2. Refleksje związane z metodą projektu

Pracując na pogramie Tablit nauczyłam się korzystania z metody projektu (N = 5).

Pracując na pogramie Tablit uwierzyłam, że dzieci mogą być ekspertami.

Pracując na pogramie Tablit nauczyłam się stosowania innowacyjnych, aktywizujących metod pracy.

Pracując na pogramie Tablit nauczyłam się innej organizacji pracy.

3. Refleksje związane z obsługą sprzętu

Pracując na pogramie Tablit nauczyłam się korzystania (obsługiwanie) z tablicy multimedialnej (N = 4).

4. Refleksje związane z założeniami dotyczącymi procesu nauczania i uczenia się

Pracując na pogramie Tablit nauczyłam się, że można inaczej spojrzeć na pracę z dziećmi, tak by dziecko samo odkrywało i doświadczało.

Pracując na pogramie Tablit nauczyłam się tego, że nie należy podawać wiedzy na tacy.

Pracując na pogramie Tablit przekonałam się, że dzieci również posiadają wiedzę naukową – mogą być ekspertami.

Pracując na pogramie Tablit nauczyłam się przyjmować rolę słuchacza i obserwatora.

5. Refleksje związane z rozwojem osobowości

Pracując na pogramie Tablit nauczyłam się poszukiwania, kreatywności, odwagi w działaniu.

Pracując na pogramie Tablit nauczyłam się otwartości na nowości.

Wnioski

Na ile udział w projekcie polegającym na implementowaniu programu wychowania przedszkolnego *Tablit* zmienił utrwalone sposoby działania nauczycieli? Czy przełamał często występującą rutynę? Na ile zmienił perspektywę, z której nauczyciele patrzą na swoją praktykę edukacyjną?

- Większość refleksji nauczycielek dotyczących tego, czego nauczyły się w trakcie pracy w oparciu o program *Tablit* związana jest z kompetencjami metodycznymi (nauka metody modelowania dialogów *Questioning the Author* oraz nauka pracy metodą projektów). Refleksje nauczycielek koncentrujące się na kompetencjach metodycznych mogą wynikać z dużej ilości czasu, jaki poświęcono na doskonalenie tych kompetencji w ramach projektu.
- Mimo początkowo wysokiego poziomu sceptycyzmu nauczycieli co do metody *QtA*, intensywny indywidualny *coaching* sprawił, że nauczyciele dostrzegli walory edukacyjne nowego podejścia i byli w stanie zmienić sposób komunikacji z dziećmi podczas zajęć.
- Zmiany dokonane w ramach *Tablita* są trwałe, gdyż prawie wszyscy nauczyciele zadeklarowali, że w kolejnych latach będą pracować w oparciu o ten program. Jedna z nauczycielek napisała: „Nie wyobrażam sobie, że mogłabym wrócić do pracy na poprzednim programie. Zanudziłabym dzieci i siebie”.
- *Tablit* miałby dużo mniejszą szansę powodzenia, gdyby nie objęto nauczycieli tak szerokim wsparciem w ramach ich pracy dydaktycznej. **Wprowadzanie zmian w edukacji należy rozpoczynać od przekonania do nich nauczycieli i udzielenia im systemowego wsparcia.**

BIBLIOGRAFIA

- Adamek I., *Nauczyciel wczesnej edukacji w kontekście zniewolenia i samostanowienia*, [w:] *Wymiary społecznego uczestnictwa w życiu. Między dzieciństwem a dorosłością*, H. Krauze-Sikorska (red.), Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2011.
- Basińska A., Pietrala T., Zielińska U., Pietrala D., Dziubalska-Kończak K., *Tablit – innowacyjny program wychowania przedszkolnego*, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2015.
- Beck I., McKeown M., *Improving comprehension with Questioning the Author: A Fresh and Expanded View of a Powerful Approach*, Scholastic, New York 2006.

- Jurgiel A., *Nakaz uczenia się przez całe życie – mantra współczesnych andragogów*, [w:] *Paradygmaty współczesnej dydaktyki*, L. Hurło, D. Klus-Stańska, M. Łojko (red.), Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2009.
- Gulamhussein A., *Teaching the Teachers. Effective Professional Development in the Era of High Stakes Accountability*, centerforpubliceducation.org [dostęp 10.06.2015].
- Hurło L., *Innowacyjność w pracy zawodowej współczesnego nauczyciela*, [w:] *Paradygmaty współczesnej dydaktyki*, L. Hurło, D. Klus-Stańska, M. Łojko (red.), Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2009.
- Rodgers C., *Defining reflection: Another look at John Dewey and reflective thinking*, „Teaches College Record” 2002, no 4.
- Waloszek D., *Pedagogika przedszkolna. Metamorfoza statusu i przedmiotu badań*, Wydawnictwo Naukowe Akademii Pedagogicznej, Kraków 2006.

A TEACHER – AN ADULT LEARNER. REFLECTIONS OF KINDERGARTEN TEACHERS WORKING ON TABLIT – KINDERGARTEN CURRICULUM

(Summary)

In this paper, a problem of teachers' learning and making changes in their teaching is undertaken as well as results of an evaluation survey carried out among teachers who were testing Tablit – innovative kindergarten curriculum for two years are presented. The curriculum required a lot of changes in teacher's organization of educational process, methods of teaching and understanding the teaching and learning processes of young pupils. Teachers received a lot of support during the implementation of the program, which were to help them in the implementation of the changes.

Keywords: teacher, kindergarten, kindergarten curriculum, professional development, Tablit.